

af disse 5 Punkter og se, hvorledes det er lykkedes i den forløbne Tid at løse disse Opgaver.

Den vigtigste af Opgaverne var ubetinget den at bevare vort Lands Neutralitet, derom var vi alle enige. Denne Opgave er det til Dato lykkedes for Regeringen at gennemføre, og lad os haabe, at det maa lykkes fremdeles. Regeringen fortjener Tak for, hvad den har udrettet i denne Henseende baade udadtil og indadtil. Der har været mange Vanskeligheder ved at bevare vort Lands Neutralitet, og Enden er der jo ikke endnu. Ingen ved, hvad Fremtiden kan bringe. Disse Vanskeligheder har vist sig udefra, og ikke faa Vanskeligheder har vist sig indefra. Vi lever ganske vist i en saakaldet Borgfred, men alligevel er der adskillige i vort Samfund, som gerne saa denne Regering fjernet, ønskede den erstattet med en anden Regering. Her har Regeringen haft en Modstand at overvinde, og denne Modstand er navnlig kommet frem fra de særlig forsvarsvriges Side, fra Militaristerne, disse Folk, som aldrig er tilfredse, hvor meget der end ofres, men som stadig stiller Krav om mere: mere Mandskab, flere Vaaben, mere Ammunition, flere Skyttegrave, mere Pigtraad o. s. v. Militarismen er — det ved vi alle — umættelig, og det vil den vedblive at være, indtil den Dag kommer, da Socialdemokratiet vokser sig stærkt nok til at gøre det af med den og sætte det i Stedet, som vi arbejder for, nemlig Afrustning. Først da vil Freden være sikret.

Det er en hidsig Agitation, der er drevet mod Ministeriet. Jeg skal saaledes minde om, hvad en forhenværende Landstingsmand forleden fremkom med. Han ønskede intet mindre, end at vore Generaler offentligt skulde udtale sig om, hvordan det stod til med vort Lands Forsvar, og særlig skulde Generalerne paapege de Mangler, som det muligvis maatte have. Generalerne efterkom ikke denne Opfordring, og det vilde ogsaa have været uhørt, om de havde gjort det. Ønsker man Oplysninger om, hvordan det staar til med vort Forsvarsvæsen, er der kun eet Sted at henvende sig, nemlig hos Regeringen, hos den ansvarlige Forsvarsminister, og Forsvarsministeren har ved forskellige Lejligheder givet os fuldstændige Oplysninger, baade med Hensyn til Personel og Materiel. Forsvarsministeren har et Par Gange været hos Finansudvalget og der givet fyldige Oplysninger. Hvad vi har spurgt om, har vi faaet Besked paa, og

det forekommer mig, at det er et godt Sted at give saadanne Oplysninger, idet man her er sikret mod Indiskretioner, og Oplysningerne kan saa gaa videre fra Finansudvalget til dem, hvem yderligere Besked om, hvordan Stillingen er, kan tilkomme.

Det er ikke saa længe siden, at et af Højres Blade fremkom med et meget skarp Angreb paa vort Forsvarsvæsen, og navnlig blev der rettet et stærkt Angreb mod de styrende og ledende, mod Generalerne. Samme Blad indeholdt tillige forblommene Udtalelser om, at vor Hær skulde organisere sig som Statsmagt og gøre det paa Trods af Regering og Rigsdag. Jeg vil haabe, at Regeringen vil have et vaagent Øje med og en fast Haand overfor enhver Agitation, der fremkommer i den Retning. Til de forsvarsvrige, Militaristerne, vil jeg henstille at gøre det samme, som Socialdemokraterne har gjort: Tag Lære af os og lær Resignationens Kunst! Vi Socialdemokrater er i det forløbne Aar gaaet med til mange Ting og har stemt for mange Bevillinger, som gaar imod de i vort Program indeholdte Ønsker, og som vi ikke vilde være gaaet med til under nogen som helst andre Forhold end netop de foreliggende. Vi har, som sagt, resigneret og ikke kritiseret, men fulgt Regeringen og ment, at det, der blev gennemført, gennemførtes paa Regeringens Ansvar. For os har Stillingen været den, at vi først og fremmest maa søge at bevare Freden udadtil, men en Betingelse herfor er, at man ogsaa bevarer Freden indadtil.

Den anden store Hovedopgave, som forelaa, var at holde vort Erhvervsliv i Gang. Det vil erindres, at Krigens Udbrud medførte en Standsning af mange af vore Erhverv, ja, for mange af dem en ligefrem Lammelse, og hertil kom stærkt stigende Varepriser paa de vigtigste Livsfornødenheder. Vi imødesaa saaledes en meget alvorlig Arbejdsløshed, og herved vilde Følgerne af Dyrtiden blive endnu langt føleligere. Det var derfor absolut nødvendigt, at der blev gjort alt for at holde vort Erhvervsliv i Gang, og dette er ogsaa lykkedes Regeringen. Det forekommer mig, at man har Grund til at takke Regeringen for de Bestræbelser, den har udfoldet i saa Henseende, fordi den har søgt at forsyne Landet med de nødvendige Kul, Foderstoffer og en hel Række Raastoffer, nødvendige for Industrien. Det er da glædeligt at kunne konstatere, at i Aar er Arbejdsløsheden — som hører med